EUROPEES PARLEMENT 2014 - 2019

Zittingsdocument

16.7.2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 } RC1

GEZAMENLIJKE ONTWERPRESOLUTIE

ingediend overeenkomstig artikel 135, lid 5, en artikel 123, lid 4, van het Reglement

ter vervanging van de ontwerpresoluties ingediend door de fracties:
ECR (B8-0010/2014)
PPE (B8-0012/2014)
ALDE (B8-0014/2014)
Verts/ALE (B8-0017/2014)
S&D (B8-0018/2014)
GUE/NGL (B8-0022/2014)

over Sudan – de zaak Meriam Yahia Ibrahim
(2014/2727(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Bogdan Brunon Wenta, Mariya Gabriel, Jarosław Leszek Wałęsa, Seán Kelly, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Michèle Alliot-Marie, Philippe Juvin, Pavel Svoboda, Jaromír Štětina, László Tőkés, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Franck Proust, Andrzej Grzyb, Joachim Zeller, Lars Adaktusson
namens de PPE-Fractie

Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Linda McAvan, Ana Gomes, Richard Howitt, Marc Tarabella, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Liisa Jaakonsaari, Corina Creţu, Luigi Morgano, Pier Antonio Panzeri, Silvia Costa
namens de S&D-Fractie
Charles Tannock, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch, Peter van Dalen
namens de ECR-Fractie
Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Petras Auštrevičius, Petr Ježek, Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Javier Nart
namens de ALDE-Fractie
Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Pablo Echenique Robba, Carlos Jiménez Villarejo, Lola Sánchez Caldentey, Tere Rodriguez-Rubio Vázquez, Dennis de Jong
namens de GUE/NGL-Fractie
Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Bart Staes, Ernest Urtasun, Ulrike Lunacek
namens de Verts/ALE-Fractie

Resolutie van het Europees Parlement over Sudan – de zaak Meriam Yahia Ibrahim (2014/2727(RSP))

Het Europees Parlement,

– gezien de gezamenlijke verklaring van 10 juni 2014 van de Voorzitter van de Commissie, de Voorzitter van de Europese Raad en de Voorzitter van het Parlement, tezamen met degenen die deelnamen aan de bijeenkomst van de religieuze leiders op hoog niveau op die datum,

– gezien de verklaring van 15 mei 2014 van de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid over het doodvonnis wegens afvalligheid in Sudan,

– gezien de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 1948 en de VN-Verklaring inzake de uitbanning van alle vormen van intolerantie en discriminatie op grond van religie of overtuiging,

– gezien het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten,

– gezien het Afrikaanse Handvest van de rechten van de mens en de volkeren,

– gezien de tweede herziening van de Overeenkomst van Cotonou in 2010,

– gezien de EU-richtsnoeren betreffende de vrijheid van godsdienst en overtuiging van 2013,

– gezien het Eerste Protocol bij het Afrikaanse handvest inzake de mensenrechten en de rechten van volkeren met betrekking tot de rechten van vrouwen in Afrika,

– gezien het Arabische handvest inzake mensenrechten (Arab Charter on Human Rights),

– gezien de rechten van het kind,

– gezien artikel 135, lid 5, en artikel 123, lid 4, van zijn Reglement,

A. overwegende dat Meriam Yahia Ibrahim, de dochter van een Ethiopische christelijke moeder en een Sudanese islamitische vader, die als christen was opgevoed eind 2013 door de familie van haar vader werd beschuldigd van overspel nadat ze haar aan de autoriteiten hadden overgedragen omdat zij getrouwd was met een christelijke man; overwegende dat de beschuldiging van afvalligheid daar in december 2013 nog aan werd toegevoegd;

B. overwegende dat het vonnis op 12 mei 2014 werd uitgesproken door het gerecht van eerste aanleg, waarbij Meriam Ibrahim, die toen acht maanden zwanger was, werd veroordeeld tot honderd zweepslagen wegens overspel en die tot de dood door ophanging werd veroordeeld wegens afvalligheid, maar dat haar drie dagen de tijd werd gegeven om het christelijke geloof af te zweren; overwegende dat Meriam Ibrahim werd veroordeeld volgens de shariawet die sinds 1983 van kracht is in Sudan en die bekeringen verbiedt op straffe des doods; overwegende dat het vonnis op 15 mei 2014 werd bekrachtigd omdat Meriam Ibrahim

besloot zich niet tot de islam te bekeren;

C. overwegende dat Meriam Ibrahim op 27 mei 2014 in de gevangenis beviel van een meisje, Maya; overwegende dat de Meriam Ibrahims benen tijdens de bevalling geboeid en geketend waren, waardoor de gezondheid van moeder en kind ernstig in gevaar werden gebracht; overwegende dat dit een ernstige schending van de rechten van de vrouw en de rechten van het kind vormt;

D. overwegende dat haar zaak op 5 mei 2014 met succes werd overgedragen aan het Hof van Beroep;

E. overwegende dat Meriam Ibrahim op 23 juni 2014 werd vrijgelaten uit de vrouwengevangenis van Omdurman nadat het Hof van Beroep haar niet schuldig had bevonden aan beide aanklachten, maar overwegende dat dat zij opnieuw werd gearresteerd op de luchthaven van Khartoem toen het gezin op het punt stond om te vertrekken naar de VS, naar verluidt omdat zij trachtte het land te verlaten met vervalste reisdocumenten die waren afgegeven door de Zuid-Sudanese ambassade in Khartoem,

F. overwegende dat Meriam Ibrahim op 26 juni 2014 opnieuw werd vrijgelaten en met haar gezin onderdak zocht bij de Amerikaanse ambassade, en overwegende dat er nog steeds wordt onderhandeld om haar in staat te stellen Sudan te verlaten waar zij door moslimextremisten met de dood wordt bedreigd;

G. overwegende dat vrijheid van godsdienst en overtuiging een universeel recht van de mens is dat overal en voor iedereen moet worden beschermd; overwegende dat Sudan de relevante verdragen van de VN en van de Afrikaanse Unie heeft geratificeerd en daardoor de internationale plicht heeft de vrijheid van godsdienst en overtuiging te verdedigen en te bevorderen, die met name het recht behelst dat iemand naar eigen goeddunken zijn eigen godsdienst mag kiezen, wijzigen of afzweren;

H. overwegende dat het door de Republiek Sudan geratificeerde Afrikaanse handvest inzake de mensenrechten en de rechten van volkeren bepalingen bevat ter bescherming van het recht op leven en bepalingen die marteling en wrede, onmenselijke of vernederende bestraffing en behandeling verbieden, maar dat doodstraf, geseling, amputatie en andere vormen van lijfstraffen in dat land nog steeds voor een aantal strafbare feiten worden toegepast;

I. overwegende dat de Sudanese autoriteiten vrouwen en meisjes disproportioneel veroordelen wegens vaag gedefinieerde strafbare feiten voor privé- en persoonlijke besluiten die nooit gecriminaliseerd hadden mogen worden en overwegende dat vrouwen disproportioneel worden geconfronteerd met wrede straffen zoals geseling, wat een ernstige schending is van de menselijke waardigheid, privacy en gelijkheid;

J. overwegende dat Sudan het Arabische handvest inzake mensenrechten heeft ondertekend en overwegende dat in artikel 27 van dat handvest wordt gewaarborgd dat personen van alle religies het recht hebben hun godsdienst te beoefenen;

K. overwegende dat de regering van Sudan gehouden is aan de mensenrechtenclausule van de Overeenkomst van Cotonou[1] en aan het Internationale convenant inzake burgerrechten en politieke rechten[2];

L. overwegende dat, ondanks de verklaring over een nationale dialoog door president Bashir afgelopen januari, Meriam Yahia Ibrahims detentie en onmenselijke behandeling illustratief zijn voor het zorgwekkende optreden van de Sudanese autoriteiten tegen minderheden, mensenrechtenactivisten, studentenprotesten, journalisten, politieke tegenstanders en burgerrechtenorganisaties, met name die zich inzetten voor rechten van de vrouw en de positie van jongeren;

1. veroordeelt de ongerechtvaardigde detentie van Meriam Ibrahim; dringt er bij de Sudanese regering op aan alle wetgeving die discrimineert op grond van geslacht of religie in te trekken en de religieuze identiteit van minderheidsgroeperingen te beschermen;

2. benadrukt dat het voor een zwangere vrouw vernederend en onmenselijk is om te bevallen terwijl ze is geketend en fysiek geboeid is; dringt er bij de Sudanese regering op aan dat alle zwangere vrouwen en vrouwen die bevallen in gevangenschap passende en veilige gezondheidszorg krijgen, zowel voor moeder als kind;

3. onderstreept dat de vrijheid van godsdienst en overtuiging een universeel mensenrecht is dat overal en voor iedereen moet worden beschermd; veroordeelt ten zeerste alle vormen geweld en intimidatie die het recht om een religie te hebben of te kiezen belemmeren, inclusief het gebruik van dreigementen, fysiek geweld of strafrechtelijke sancties om gelovigen of ongelovigen te dwingen hun geloof af te zweren of zich te bekeren; benadrukt dat overspel en afvalligheid handelingen zijn die überhaupt niet als misdrijven mogen worden beschouwd;

4. herinnert dat Sudan de relevante verdragen van de VN en van de Afrikaanse Unie heeft geratificeerd en daardoor de internationale plicht heeft de vrijheid van godsdienst en overtuiging te verdedigen en te bevorderen, die met name het recht behelst dat iemand naar eigen goeddunken zijn eigen godsdienst mag kiezen, wijzigen of afzweren;

5. eist dat de Sudanese regering – in overeenstemming met de universele mensenrechten - wettelijke bepalingen intrekt die mensen discrimineren of penaliseren op grond van hun geloof of omdat ze van geloof of overtuiging veranderen of omdat ze anderen ertoe brengen van geloof of overtuiging te veranderen, met name wanneer gevallen van afvalligheid, ketterij of bekering met de doodstraf kunnen worden bestraft;

6. benadrukt dat dergelijke wetten inconsistent zijn met de interim-grondwet van 2005, de Universele Verklaring van de rechten van de mens en het Internationale convenant inzake burgerrechten en politieke rechten, en dringt er bij Sudan op aan om het Tweede Facultatief Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten te

[1] Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000

[2] Resolutie 2200A (XXI) van 16 december 1966 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

ratificeren, dat gericht is op afschaffing van de doodstraf[1];

7. dringt er bij Sudan op aan onmiddellijk een moratorium in te stellen voor alle executies, om de doodstraf af te schaffen en tevens voor alle vormen van lijfstraffen;

8. neemt met bezorgdheid kennis van de aanhoudende en veelvuldige schending van de rechten van de vrouw in Sudan, met name artikel 152 van het wetboek van strafrecht van Sudan; dringt er bij de Sudanese autoriteiten op aan de Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women spoedig te onderteken en te ratificeren;

9. merkt met bezorgdheid op dat straffeloosheid van ernstige schendingen van de mensenrechten een wijdverbreid en ernstig probleem blijft in Sudan, evenals in het Darfur-conflict, waar de autoriteiten de overgrote meerderheid van de plegers van ernstige misdrijven niet hebben vervolgd, inclusief plegers van seksueel geweld; dringt er bij de Sudanese regering op aan een onderzoek in te stellen naar degenen die verantwoordelijk zijn voor schendingen van de mensenrechten, waaronder moord, marteling en mishandeling van gedetineerden, en verkrachting en overig seksueel geweld, en hen te vervolgen;

10. herhaalt dat het zeer hecht aan de strikte scheiding van godsdienst en geloof enerzijds en de staat anderzijds, wat impliceert dat religieuze interferentie in het functioneren van de overheid wordt verworpen, alsmede dat er niet wordt gediscrimineerd op grond van religie of geloof;

11. dringt bij de Sudanese regering aan op toetreding tot het Eerste protocol bij het Afrikaanse handvest inzake de mensenrechten en de rechten van volkeren met betrekking tot de rechten van vrouwen in Afrika, alsmede tot het protocol van het Hof van justitie van de Afrikaanse Unie, die beide op 11 juli 2003 in Maputo, Mozambique, werden aangenomen;

12. dringt er bij de Sudanese regering op aan, met steun van de internationale gemeenschap, dringend wettelijke hervormingen door te voeren om fundamentele mensenrechten en vrijheden te beschermen, te zorgen voor de bescherming van de mensenrechten van ieder individu en met name de discriminatie van vrouwen, minderheden en achtergestelde groeperingen aan te pakken;

13. betuigt zijn steun aan pogingen om door middel van onderhandelingen te komen tot een inclusieve oplossing voor de situatie in Sudan en steunt de pogingen van het maatschappelijk middenveld en oppositiepartijen om het vredesproces te bevorderen;

14. doet een beroep op de EU om het voortouw te nemen om aan te dringen op een krachtige resolutie op de volgende Mensenrechtenraad in september 2014 waarop de ernstige en wijdverbreide schendingen van de mensenrechten en het internationaal humanitair recht in het land zullen worden besproken;

15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de

[1] Resolutie 44/128 van 15 december 1989 van de Algemene Vergadering van de VN.

lidstaten, de regering van Sudan, de Afrikaanse Unie, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de beide covoorzitters van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU en het Pan-Afrikaanse Parlement (PAP).